

ΑΣ ΣΚΕΦΘΗ ΚΑΙ ΑΣ ΕΚΛΕΞΗ

Επανερχόμεθα λοιπόν επί των προτάσεων της εν Παρίσις σύνοδου... και εξετάζομεν τι δύναται να πράξη ο σύμμαχος...

Κατά βάθος πρόκειται περί της μετακαταστάσεως της Μ. Ασίας υπό του Έλληνικού στρατού.

Αυτήν την πρόκλησιν μας επανελαμβάνουν και ημερον πρωτοβουλία της Άγγλις ο σύμμαχου.

Αλλ' η Έλλάς, όπως οι πάντες ενθυμούνται, έδωκεν προκαταβολικώς τας προτάσεις τούτων των Παρισίων και διά του πρώτου των εκλεκτών της συνέψεον εις την εκένωσιν.

Διά τον λόγον τούτον, οι πρόθυμοι σύνηγοροι του καταρριφέντος Κυβερνητικού στρατοπέδου, θα έπιζητήσουν άσφαλώς να παρουσιάσουν ενώπιον του Έλληνικού λαού ως εθνικήν δι' αυτού την νέαν ταύτην Άγγλικήν πρωτοβουλίαν και ως στραφεμένην αποκλειστικώς έναντιον των Τούρκων Έθνικιστών.

Αλλ' εις την νέαν των ταύτην προσπάθειαν εμμεταδυστυχώς υποχρεωμένοι να προκαταλάβομεν τους άμύντορας των παλαίκομματικών τριτημιών και να αποκαλύψωμεν άπας εις τα εις βάρος του λαού τεκταινόμενα ύπ' αυτών σχέδια.

Η νέα συμμαχική επέμβασις εις το ζήτημα το Έλληνοτουρκικόν όχι μόνον δεν είναι εμμενης διά την Έλληνικήν άποψιν, αλλά τουαντιον είναι δυσμεστατή δι' αυτήν.

Και πρώτον διότι σήμερον εμφανίζεται ύπερ ποτε ξεχωρής ο κίνδυνος της υποχωρήσεως της Άγκυρας, κατόπιν των επικρατουσών ενέκ' έσχατών διαλλακτικῶν διαθέσεων.

Αλλ' ανεξαρτήτως του κινδύνου τούτου. Η δήλωσις των συμάχων, εν περιπτώσει άρνήσεως των έμπολέμων να δεχθώσι τους ύπ' αυτών προτεινόμενους όρους, είναι σαφής.

Θά άρεθαι, λέγει, εν τούτῃ περιπτώσει οι έμπολέμοι να κινήσονται μόνοι την διαφοράν των, των συμάχων τρηόντων εν' αυτής οδδεξερότητα άπόλυτον.

Βεβαίως το δόγμα της αυτοτελείας κερδίζει πολλήν από την τολούτην στάσιν των συμάχων, αλλά δεν κερδίζει τίποτε και καταστρέφεται μάλλον η Έλληνική ύπόθεσις.

Ο μύθος, καθ' όν εν περιπτώσει άρνήσεως του Κεράλ να δεχθῆ τους όρους της Παρισίνης συνδιασκέψεως, θα εντεθείτο εις την Έλλάδα ύποβοηθημένην και δι' της Αντών να επιβλή ην τάξιν εις την Ανατολήν, άποδεικνύεται μύθος μόνον.

Η Έλλάς η αυτοτελής, η μετανομβριανή, άποπνέει μόνον και βόθρητος έντελειός εις την εξουκολούθησιν του άγώνος του Μικρασιατικού.

Αλλ' έρωτώμεν τότε. Είναι έπιτυχία διά την Έλληνικήν ύπόθεσιν η λύσις αυτή; Και δύναται άραγε η Έλλάς όπως την κατήνευσεν ο παλαίκομματισμός, να φέρη εις πέρας μόνη ένα

άγωνα, στεροφόμενον ουχι πλέον κατά του Κεράλ μόνον, αλλά και έναντιον όλων εκεινων επί της ύλιμης και ήθικης συνδρομής των όποιων ούτος σφριζεται; Και έισηγόμυσεν άραγε ο κ. Γούναρης; όσα χρέε μόλις διεκήρυξεν, διε δηλαδή το άγών ο Μικρασιατικός; είναι άγών συμμαχικός; κατ' έξοχήν, άγών δηλαδή διπλοματικός;

Και άγνοσι διε ο άγών ούτος μόνον διά της επιστροφής της Έλλάδος εις την συμμαχικήν οικογένειαν δύναται να τερωτισθή αίστως;

Αλλά διατι να άσχολούμεθα και πάλιν με τον παλαίκομματισμόν, άρ' ού γνωρίζομεν και τας συνέπειας του και τας διαθέσεις του;

Ενώπιον του Έλληνισμού τίθεται σήμερον σαφώς το δίλημμα. Δέν έχη παρά να εκλέξη.

Η την Μ. Ασίαν η την αυτοτελείαν του. Ας σκεφθῆ και ά; πράξη. Καί ποδ παντός άς γνωρίζη διε την Μ. Ασίαν είναι άδύνατον να ην διατηρησῆ έφ' όσον Κυβερνή την χώραν ο μετανομβριανός κόσμος.

Είμαι άναμφισβήτητος τούτο. Η στείγη της εκλογής έφθασε. Η τον παλαίκομματισμόν η την Μ. Ασίαν, την μεγαλήν Έλλάδα δηλαδή γενικότερον.

Το Έθνος άς σκεφθῆ ποιον εκ των δύο τούτων είναι δι' αυτού πολυμιότερον. Και άς εκλέξη.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΒΑΛΙΖΟΜΕΝ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΑΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΠΡΕΜΟΤΗΤΟΣ;— Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ— Ο ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΑΣ ΣΥΝΟΡΙΑΚΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΡΩΤΟΝ ΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΝ— Ο κ. ΦΑΛΩΡ ΑΝΕΧΩΡΙΣΕ ΔΙΑ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΣΜΥΡΝΗ, 4 Ιουνίου [ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ]

Με το Γαλλικόν άρτίκλον, ο Άντο Σαγιέ αναχωρήσας χθές απεδόμασε εις Παρίσις, ο κ. Αποστολής Φαλώρ, μέ ος της Διοκρησίας. Έκτερο της Μικρασιατικής Άμύνης εις την άνεύσην, ποταμικήν και ακροπόλην ποταμικήν των όρων των πλεονάζοντων του πλεονάζοντος του... και του άν έξέλειον του πλεονάζοντος του... δια την άποστολήν εις Ευρώπην.

Πως μας πρὸς νέους όρους, πρὸς νέας καταστάσεις. Η Μικρασιατική άποψις πλέον είναι μία.

Η πλήρης Άνευμια της Μικρασίας. Καί διαν λέγομεν πλήρη άνευμια ένθυμωμεν Κράτος μὸ δίληπν την κυριαρχικήν του δύναμιν, μὸ ύφιστάμενον οδδεδν έν έξέτασιν η μειώσιν.

Το Κράτος αυτό την Διεύθυν προτάσων δι' ή θέλονεν να έχη και η Κωνινοία των Τούρκων. Εφ' όσον δεν διατηρηθῆν από κατακτητικής θέσεως, έφ' όσον τας άνευμιας μας καθοδηγή ο πόθος της ελευθέριας μετ' άναπόσει και του τμήμας εκπολιτισμού της Ανατολής, δεν έχομεν κινῶν λόγον να άνοήθωμεν την ελευθεριτικήν έπιβλήσιν και προτάσων ενθ. Διεύθυν όργανοις όποιος άνοήσας παραπονοιαί και του όποιου η σαφερότερα ένέργεια και άναμής εις τα καθήκοντα πρέπει να θεωρηθῆ ως σαφερότερη.

Ο κ. Φαλώρ άς άνοήθ την καρδιαν του πρὸ πάντων εις τον Γαλλικόν λαόν. Ας όμιλήσῃ με όλον τον πόνον των όποιων οδδεδν η η Μικρασία δια την ελευθεριαν άπέναντι της σκιάς της άποστολής Γαλλίας. Καί άς προτάσῃ ην ταύτην.

Η δημοκρατική συνειδήσις της Γαλλίας δι' έξουθεν. Άδιστάκτως το πιστεύομεν—όταν άνοήσῃ να όμιλή ένας δημοκράτης την ψυχρήν και το φρόνημα αντίπροόσων της Μικρασίας.

Ο πόθος του κ. Φαλώρ από της άπόθεως ταύτης είναι σμυρναϊκός. Ας έχη ύπόπιν του το σμυρναϊκόν της Μικρασίας; Ας ην έν έγκαταλήψῃ το θέρος του και άς έντιμωσιν τον οργισμένον των φιλοκρατικών κινήσων μετ' άνοήθ την δημοκρατικήν έκδήλωσιν άπίσης και φίλους πρὸς το ένθικόν του γαλλικού λαού. Καί το κέρδος της ταύτης του χερσαίου θα είναι μία.

Με την άναχώρησιν του κ. Φαλώρ εις Ευρώπην, συμπλητών και μερικῶν έξ Αθηνών ελέγχων. Αίτιον διε η καθήκοντις κατελείβην εις την άποψιν διε πρέπει να ην άρχική συνειδήσις εις την Μεσοάν, άρην προσημωμένη γίνε ταύτην διαβριβήσιν της στρατιωτικής καταστάσεως όπτι οργος να καθιερωθῆ η μέλλουσα όπτιούτι θέσις μας εν Μικρασία, συνδεδωχών τας θέσεις ταύτας μετ' άνοήθ έντελειαν πληροφάνεια τας όπτις έχομεν. Καί από της στήλης ταύτης, άς η έκλεκτός φίλος να συζητήσῃ, όπτιος από πολλόν την άνοήθ, την άπεκαλήν του καθήκοντος της της μεριμνῆς γρημής μας εν Μικρασία, οπο της άνοήθ στήλης έκφράζομεν την όδδεδν άνοήθ μας με όπτι άσ σημερινά πλεονάζοντα έκδηλώσων.

Έξουθενωμεν όσμημον. Ελέγγομεν διε έλίσχοντες διαπύον τον κολοσισμὸν

σήμερον. Αποφρήθ θυσίαν άναφελον. Καί το σποδοστότερον λόγον τελειωτικῶν του πτωτικού κεφαλαίου της εν Μικρασία καταστάσεως, όδδεδν το ύψηλόμενα μετ' άνευμιας, οί η άποκαταστάσῃ εκ των άνωτέρω πληροφάνων. Ο Μικρασιατικός άγών, δεν ητο ποταμική. Ο Μικρασιατικός άγών, δεν ητο ποταμική. Ο Μικρασιατικός άγών, δεν ητο ποταμική.

Αλλ' ανεξαρτήτως του κινδύνου τούτου. Η δήλωσις των συμάχων, εν περιπτώσει άρνήσεως των έμπολέμων να δεχθώσι τους ύπ' αυτών προτεινόμενους όρους, είναι σαφής. Θα άρεθαι, λέγει, εν τούτῃ περιπτώσει οι έμπολέμοι να κινήσονται μόνοι την διαφοράν των, των συμάχων τρηόντων εν' αυτής οδδεξερότητα άπόλυτον. Βεβαίως το δόγμα της αυτοτελείας κερδίζει πολλήν από την τολούτην στάσιν των συμάχων, αλλά δεν κερδίζει τίποτε και καταστρέφεται μάλλον η Έλληνική ύπόθεσις.

Εάν σήμερον μελετάται και έξετάζεται από την πλειονά της πρακτικής εκτέλεσώς της, δεν έχομεν παρά να εκφρασώμεν την χράσιν μας και να εχρηθώμεν την ταχυτέραν εκτέλεσιν της.

Όταν καλώς τεθούσι α συνοριακά γραμμά του άδονόμου Κράτους, τότε θα έχομεν κατά ένα βήμα σταθερόν προχώρησιν προς την άνοιτή της εν Μικρασία καταστάσεως.

Και της Έλλάδος τα έρη θα έλαττώσων εις το έλλείπον όρον και η όσον εν δυνάμιν έπιπέσει άποστρέφουσι τα άποδοσῃ εις τα εθρικά έργα άνοήσων τρηόστασιν υπό τα όπτι, και η Μικρασία φηγεμώτερον και άνοήσων τον σταθμισθέν της άνευμιας της και θα όδδεδν τας άνοήμιας της. Το έργον της διαβριβήσεως της μεριμνῆς συνοριακής γρημής μας είναι έργον το όπιον θα ήθονται μόνη η Μικρασία και το άνοήσῃ. Σφριεται έργο όδδεδν.

Τό έργον τούτο άνοήσῃ εις την σμυρναϊκήν έξουσίαν την διοικουσαν την Μικρασίαν. Και αν α πληροφάνια μας είναι άνοήσῃ ο πολιτικός παύων της έξουσίας ταύτης, υπέδειξε τας άντιλήψεις του.

Ας μήν άρνηθωμεν πολύτιμον χρόνον να περιτρέψῃ χωρίς να περιωμῶμεν την κατάσταση.

Αι περιφροναί Σακίων— Νέας Έφροσιν— Ναζή και Αϊδίνου συμπεριφροναί εις την ζώνην της Σοφής των Σακίων, άρνωθῃσθον ως πρὸς την Διοκρησίαν την πολιτικήν διε της κοινῆς άποψής. Οι μετρη σμυρναϊκοί υπηρεσίους της Αρμενίας, μετανομβριανός εις Υποδιοικήσις εις τας όπτις διατηρηθῆν όλον το ποταμόν του Κέντρον. Δεν έχομεν παρά χράσιν να έκδηλώσων δια την άνευμιας ταύτην. Αλλά διατι κινῶμεν νομοφάνια διε όσον όπτιος μόνος; Καί διατι η άπόθεσις αυτή να ήν έπαρκήσῃ και μέγιστο έκεί όποιο όπτιος θα έκπαθή η Ανοήμια Πολιτική; Αι περιφροναί Αρμενίας—Πάνδρον—Προσόν— Φιλανθρωπία, άρνωθῃ μετ' άνοήθ εις ούσων τον Κράτος. Η έλλείψις των έθελούτων, όσον πληροφάνια και μετ' άνοήθ πλεονάζοντων άνοήσων μέτρα Άνοήσῃ είναι όσον πασιού, όπτις έλλείπον να πιστωθώμεν διε και δι' περιφροναί άπτι άποφροναί διε πρὸς την Διοκρησίαν μετ' άνοήθ όπτιος της Μικρασίας.

Αίτιον διε άνοήσῃ άνοήσῃ και α...

ΤΟ ΚΡΘΕΣΤΩΣ ΕΠΙΒΟΥΛΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Table with exchange rates for 31 OCTOBER 1920 and 3 JUNE 1922. Columns include Gold, Silver, and various currencies like the Lira, Franc, and Dollar.

Καθ' όσον το έργον άποστρέφου η ήλιμια να πισυθῃ εις την Διοκρησίαν της Σμύρνης. Ανοήσῃ είναι άπτιος διε ή όσον εν δυνάμιν έπιπέσει άποστρέφουσι τα άποδοσῃ εις τα εθρικά έργα άνοήσων τρηόστασιν υπό τα όπτι, και η Μικρασία φηγεμώτερον και άνοήσων τον σταθμισθέν της άνευμιας της και θα όδδεδν τας άνοήμιας της. Το έργον της διαβριβήσεως της μεριμνῆς συνοριακής γρημής μας είναι έργον το όπιον θα ήθονται μόνη η Μικρασία και το άνοήσῃ. Σφριεται έργο όδδεδν.

Τό έργον τούτο άνοήσῃ εις την σμυρναϊκήν έξουσίαν την διοικουσαν την Μικρασίαν. Και αν α πληροφάνια μας είναι άνοήσῃ ο πολιτικός παύων της έξουσίας ταύτης, υπέδειξε τας άντιλήψεις του. Ας μήν άρνηθωμεν πολύτιμον χρόνον να περιτρέψῃ χωρίς να περιωμῶμεν την κατάσταση.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Αι διαλέσεις του κ. Χάρμαγουρθ εις την Άγγλικήν Βούλην

Αθῆνα, 6.— Καί μέγιστο της χθές εν έργον ηληθῆ το πλήθος κειμένων της εν τη Βουλῃ των Κοινοτήτων άνοήσων του ύποπτεροσῃ των Έξουσιών της Άγγλίας εις την έπιπέσειν περι άνοήσων της Έλληνικής καταστάσεως. Το όποιο του Γραφίου ύποπτεροσῃ άνοήσων σχετικῶν τηλεγράφημα, έφερε τον κ. Χάρμαγουρθ ως ήλιμιαστων, διε η Άγγλική Κοβέρνσις άνοήσων παύσις το Ελληνικόν καθέστων.

Το όποιο του Γραφίου ύποπτεροσῃ άνοήσων σχετικῶν τηλεγράφημα, έφερε τον κ. Χάρμαγουρθ ως ήλιμιαστων, διε η Άγγλική Κοβέρνσις άνοήσων παύσις το Ελληνικόν καθέστων. Αι περιφροναί Σακίων— Νέας Έφροσιν— Ναζή και Αϊδίνου συμπεριφροναί εις την ζώνην της Σοφής των Σακίων, άρνωθῃσθον ως πρὸς την Διοκρησίαν την πολιτικήν διε της κοινῆς άποψής. Οι μετρη σμυρναϊκοί υπηρεσίους της Αρμενίας, μετανομβριανός εις Υποδιοικήσις εις τας όπτις διατηρηθῆν όλον το ποταμόν του Κέντρον. Δεν έχομεν παρά χράσιν να έκδηλώσων δια την άνευμιας ταύτην. Αλλά διατι κινῶμεν νομοφάνια διε όσον όπτιος μόνος; Καί διατι η άπόθεσις αυτή να ήν έπαρκήσῃ και μέγιστο έκεί όποιο όπτιος θα έκπαθή η Ανοήμια Πολιτική; Αι περιφροναί Αρμενίας—Πάνδρον—Προσόν— Φιλανθρωπία, άρνωθῃ μετ' άνοήθ εις ούσων τον Κράτος. Η έλλείψις των έθελούτων, όσον πληροφάνια και μετ' άνοήθ πλεονάζοντων άνοήσων μέτρα Άνοήσῃ είναι όσον πασιού, όπτις έλλείπον να πιστωθώμεν διε και δι' περιφροναί άπτι άποφροναί διε πρὸς την Διοκρησίαν μετ' άνοήθ όπτιος της Μικρασίας.

Το έργον τούτο άνοήσῃ εις την σμυρναϊκήν έξουσίαν την διοικουσαν την Μικρασίαν. Και αν α πληροφάνια μας είναι άνοήσῃ ο πολιτικός παύων της έξουσίας ταύτης, υπέδειξε τας άντιλήψεις του. Ας μήν άρνηθωμεν πολύτιμον χρόνον να περιτρέψῃ χωρίς να περιωμῶμεν την κατάσταση.

